

१। सन्ध्या २। नाटकस्यादौ मङ्गलार्थे पाठ्ये लोकादौ
 “आशीर्वचनसंयुक्ता स्तुतिर्यथा प्रवर्तते । देवद्विजन्मपा-
 दीनां तस्माच्चान्दीति वा च्युता । नाटके विघ्नविघाता-
 यादौ नान्दी काव्यां यदाह भरतः “यद्यप्यङ्गानि भू-
 यांसि पूर्वैरङ्गस्य नाटके । तथाप्यवश्यं कर्त्तव्या नान्दी
 विघ्नोपशान्तये । देवद्विजन्मपादीनामाशीर्वचनपरायणा ।
 नन्दन्ति देवतायन्मातृस्त्वान्दी प्रकीर्तिता” अन्वयः
 “देवद्विजन्मपादीनामाशीर्वचनपूर्विका । नान्दी काव्यां
 बुधैर्यत्नात्प्रसङ्गारेण संयुता । मङ्गला नामपतिः सोमः
 सुधानन्द्याजयाश्रितः । एभिर्गोमपदैः काव्यां नान्दी धा-
 राभिरङ्गिता । प्रशस्तपदविन्यासा चन्द्रवह्नीर्त्तनान्विता ।
 आशीर्वचनपरा नान्दी योज्येयं मङ्गलात्मिका । काचि-
 द्दशपदा नान्दी काचिदष्टपदा तथा । छलधारः पठे-
 च्छान्दीं नृभ्यमक्षरमाश्रितः” । सा०६० अन्वया उक्तं यथा
 “यच्चाक्षयस्तुनः पूर्वं रङ्गविघ्नोपशान्तये । कुशोत्तमाः
 प्रकुर्वन्ति पूर्वैरङ्गः स च्युते । प्रत्याहारादिकान्यङ्गान्यस्य
 भूवांसि यद्यपि । तथाप्यवश्यं कर्त्तव्या नान्दी विघ्नो-
 पशान्तये” “आशीर्वचनसंयुक्ता नित्यं यथा प्रयुज्यते ।
 देवद्विजन्मपादीनां तस्माच्चान्दीति संज्ञिता । मङ्गल्य-
 शङ्कचन्द्राङ्गकोककैरवगमिणी । परैर्युक्ता दादशभिरष्टा-
 भिर्वा पदैस्त” । अष्टपदा यथा । अनर्घ्यराचवे “निष्-
 प्रत्यूहमित्यादि” दादशपदा यथा मम तातपादानां पुष्प-
 मालायाम् । “शिरसिष्ठतुरागणे करारावरुणसुखे-
 न्दुरचिर्गिरीन्द्रपत्नी । अथ चरणयुगानते स्त्रकान्ते
 जितसरसा भवतोऽस्तु भूतिहेतुः” । एवमन्यत्र । “एत-
 च्छान्दीति” कश्चिन्मातृसारेणोक्तम् । वस्तुतस्तु “पूर्व-
 रङ्गस्य रङ्गद्वाराभिधानमङ्गमिति” उच्यते । यदुक्तम् ।
 “यस्मादभिनयो ह्यत्र प्राच्यन्मादवतार्यते । रङ्गहारमतो
 ज्ञेयं वागङ्गाभिनयात्मकमिति” उक्तप्रकारायाश्च नान्द्या
 रङ्गद्वारात् प्रथमं नटैरेव कर्त्तव्यतया न महर्षिणा
 निर्देशः कृतः । काचिदासादिमहाकविप्रबन्धेषु च
 “वेदान्तेषु यमाक्षरेकपुरुषं व्याप्य स्थितं रोदसी यस्मि-
 न्नीश्वर इत्यनन्यविषयः शब्दो यथावाच्यः । अन्तर्यस्य
 सुसुप्तुभिर्नियमितप्राणादिभिर्हृष्यते स स्थाणुः स्थिर-
 भक्तियोगसुलभो निःश्रेयसायास्तु वः” एवमादिषु नन्दी-
 वचन्यायोगात् । उक्तञ्च “रङ्गहारमारभ्य कविः कुर्या-
 दिति” । अतएव प्राक्तनपुस्तकेषु “नान्दन्ते छलधार”
 इत्यनन्तरमेव “वेदान्तेष्वित्यादि” लोकाचिखनं दृश्यते ।

यच्च पश्चात् “नान्दन्ते छलधार” इति लिखनं तस्या-
 यमभिप्रायः “नान्दन्ते छलधार इदं प्रयोजितवान् इतः
 प्रवर्तते मया नाटकसुपादीयते इति कवेरभिप्रायः सूचितः
 इति” । इदौ “ते तु नान्दीसुखा नान्दी सन्धिरिति
 कथ्यते” इति ब्रह्मपुराणम् “नान्दीसुखे विवाहे च
 प्रपितामहपूर्वकम्” इति सम्बन्धविशेषपरिशिष्टतत्त्वच-
 नम् । “नान्दीसुखे पुत्रादिसन्धिसाधनरूपे विवाहे
 विशेषणं तु विवाहादेः पुत्रादिबाधविशेषप्रज्ञापनाच्च
 नान्दीसुखपदस्य आह्वपरत्वे अनेकवचनप्राप्तिपूर्व-
 काभिवापस्य बाधापत्तेः” सं०० रघुनन्दनः ।

नान्दीक पु० नान्दी कावति कै-क । शतोरचस्तन्मे लिङ्गा०

१। नान्दीसुखपदा नान्दीसुखशब्दे दृश्यम् ।

नान्दीकर ति० इत० । १। नान्दीलोकादिपाठकरे १। नान्दी-
 वादिनि च अक्षरः ।

नान्दी(न्दि)घोष पु० नान्दी घोषः वा सुखः । भेयर्दिशब्दे
 नान्दीपट पु० नान्द्याः दृश्यः पटः । कृपादिछलमन्त्रन-
 वक्त्रे वीणाहे हेमच० ।

नान्दीपुर न० नान्दी पूः अक्षयमा० । अमाकस्ये उरभेदे ततः
 पुरान्त्वात् भवाद्यर्थे बुज् । नान्दीपुरक तत्र भवे ति० ।

नान्दीमुख न० नान्द्या उद्देशं छम् । इतिनाम्ने आह्वये
 नान्दी सुखं यस्य । २। पितृादौ १। मातादौ स्त्री लोप् ।
 जीवत्पितादितिकस्य ४४३प्रपितामहादौ च इत० ।
 ५। सन्धेः साधने विवाहादौ “नान्दीसुखे विवाहे च”
 नान्दीशब्ददर्शितवाक्ये सं०० लिखनं दृश्यम् । अथ
 नान्दीप्राज्ञाधिकारस्वरूपपादि निर्ण०वि० दर्शितं यथा
 अथ इतिनाम्ने तद्विमितं पृथ्वीचन्द्रोदये प्राप्ते
 “कन्याम्यघोषनयने विवाहे पुत्रकन्ययोः । पितृस्त्वान्दी-
 सुखाज्ञाम तर्पयेद्विधपूर्वकम् । देवमतेषु साधानयश्च-
 पुंसवनेषु च । नवाक्षभोजने प्लाने कटायाः प्रथमार्तवे ।
 देवारामतडागादिप्रतिष्ठासुख्येषु च । राजाभिनेके
 बाबाक्षभोजने इति संज्ञकान् । वनस्याद्यान्मं गच्छन्
 पूर्वैद्युः सद्य एव वा । पितृन् पूर्वोक्तविधिना तर्पयेत्
 कर्मसिद्धये” विष्णुपुराणे “यशोदाहप्रतिगता मेखला-
 वन्दनोद्योः । पुत्रजन्मदोषोद्गमे इतिनाम्ने समाच-
 रेतुं तत्रैव “नामकर्म्मणि बाबानां सूयाकर्मादिके
 तथा” इत्युक्ते निष्क्रमसाप्रयनयोर्न आह्वमिति मैथलाः
 तत्र पूर्वोक्तविरोधात् नानिहेति विरोधात् “सुतोत्पत्तौ
 तथा आह्वे अक्षप्राशनिके तथा” इति राजधान्येष्टाह